

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149859008/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

havde jo intet andet! Men *Hans Peter* var saa uartig og drillende mod de kjære Sødskende, at disse maatte opgive ham, saasnart blot den ene fik sig en Elsker; ham klyngede de sig nu Alle om; hver syntes at have en Part i ham. Han var jo *Grethes* Kjæreste, skulde være deres Svoger; ham turde de nok tiltale med det fortrolige Du, ja give et lille Kys.

Ved *Ottos* Indtrædelse i Familien begyndte dog disse Straaler at divergere. *Otto* var smuk og havde Formue, een af Deleene er ofte nok til at bøje et qvindeligt Hjerte. Skjønhed bestikker den Letsindige, Rigdom den Fornuftige.

Mæren eller, som hun her kaldtes, *Maja*, var arriveret. Frøkenerne havde alt pillet nogle af Sløiferne af hende, faaet Haaret anderledes sat og skaaret et af Silketørklædterne itu til Forklæde; men uagtet alle disse Finesser var hun endnu Damen fra Lemvig. Dialecten kunde de ikke pille Sløifer af. Hjemme stod hun som den Første, her kunde hun ikke komme i samme Nummer. Denne Aften skulde hun første Gang i Theatret, see Balletten *Søvnjægersken*.

»Den er fransk!» sagde *Hans Peter*, »frivol, ligesom Alt hvad vi have derfra!»

»Ja, Scenen i anden Act, hvor hun kommer ind af Vinduet!» sagde Contoirchefen. »Det er meget opbyggeligt for Ungdommen!»

»Men sidste Act er nydelig!» udbød Fruen. »Den anden Act er rigtignok, som *Hans Peter* meget rigtigt siger, temmelig fransk! Herre Gud! han bliver ganske rød i Ansigtet, den søde Dreng!» Hun rakte ham Haanden og nikkede smilende til ham; hvorpaa *Hans Peter* udviklede sig meget net om det Umoralske paa Theatret. Faderen gjorde ligeledes et Par træffende Bemærkninger.

»Ja være alle Mænd som du,» sagde Fruen, »og alle unge Mennesker som *Hans Peter*, saa talte de ogsaa i en anden Tone fra Theatret og klædte dem anderledes! det er fælt i Dandsen, Toiet er saa snævert og vanstændigt, ligesom de havde ingen Ting paa. Ellers maa man dog sige: *Søvnjægersken* er deilig! i grunden er hun ogsaa uskyldig!»

Man kom nu meer og meer ind i Moralen, den holdt ud til Kaffe-bordet.

Mærens Hjerte bankede stærkere, deels ved Forventning efter Skuespillet, deels ved at høre om al den Fordærvelse, her var i det kjøbenhavnske *Sodoma*. Hun hørte *Otto* forsvare de franske Stykker, hørte ham tale om Snerperi. Skulde han alt være fordærvet? Hvor